

varig Prisstigning i Vinteren 1931 halveredes den sidste Forhøjelse den 22. Februar 1932, for helt at falde bort ved den nye Smørordnings Ikrafttræden 1. April 1932. Tolden er herefter fikseret til 120 Fr., nemlig den oprindelige Sats paa 20 Fr. + Tillæg à 50 Fr.

Det viste sig imidlertid hurtigt, at Virkningerne af nye Toldpaalæg meget snart bortelimineredes af nye Prisfald paa Verdensmarkedet. Man stod saaledes med Toldpaalæg, som intet frugtede, og som var upopulære, og med en Tilskudsordning, som man ønskede at komme bort fra, og som man paa Grund af dens Bekostelighed maatte se at faa likvideret.

Med den nugældende *Smørordning*, der traadte i Kraft den 1. April 1932, knæsatte man derfor en tredje Fremgangsmaade, *Importbegrænsningen*. Den ledende Tanke i denne Ordning er at yde Producenterne fornøden Støtte uden at gaa til en Forhøjelse af Konsumpriserne. Disse maa efter de for Nyordningen gældende Bestemmelser ikke overstige Fr. 5,00 pr. kg, første Klasses Bordsmør, hvorved der er regnet med en Detailhandleravance paa 60 ctm. Til Gennemførelse af denne Ordning udkræves der fremdeles Statstilskud, men samtidigt søges den i nogen Grad gjort hvilende i sig selv, idet Meningen er, at den, som importerer billigt udenlandsk Smør, samtidigt skal overtage dyrere Smør af indenlandsk Produktion, hvorefter Smørret under eet afgives til Handelen for en Mellempris. For at kunne gennemføre dette System centraliseres Handelen med Smør i en særlig Organisation.

I den Betænkning, der motiverer Forordningen, hvorved de nye Regler for Smørhandelen indførtes, regnedes der med at Centralen vilde komme til at overtage 6 000 Tons Importsmør à Fr. 4,10 pr. kg, 9 000 Tons indenlandsk Smør til Fr. 5,00, medens Salgsprisen til Detailhandelen som nævnt skulde udgøre Fr. 4,40. Der vilde derved fremkomme et udækket Underskud paa 3,6 Mill. Fr.

Et Hovedformaal med Nyordningen var, at den skulde bidrage til en Omlægning af Produktionen fra Ost til Smør. Der regnedes i saa Henseende med en aarlig Forøgelse af Smørproduktionen paa 3 000 Tons, hvilket svarer til en Formindskelse af Ostproduktionen paa 6 000 Tons. Da der desuden regnedes med en Indskrænkning af Mælkeproduktionen, antoges Ostefabrikationen paa denne Konto at ville blive formindsket med yderligere 2 000 altsaa ialt 8 000 Tons. Til at støtte Osteprisen paa Basis af en fikseret Mælkepris paa 19 ctm. regnedes at medgaa ialt 8 Mill. Fr., svarende til 36 Fr. pr. 100 kg Ost eller 3 ctm. pr. kg Mælk. Endelig vilde der til Støtte af Kondensmælkefabrikationen medgaa 800 000 Fr. Det samlede nødvendige Tilskud til Støtte for Mælkebruget vilde herefter udgøre 12,4 Mill. Fr., hvoraf 9 Millioner var Statskassens Andel. Midlerne hertil fremskaffedes i Hovedsagen ved at anvise hele Provenuet fra de to Ekstratoldsatser paa Smør til dette Formaal (tilsammen Fr. 1 pr. kg).

De samme Retningslinier er siden bleven fulgt ved de yderligere Støtteforanstaltninger, som med korte Mellemløb viste sig nødvendige, og som resulterede i Love af 23. December 1932 og 13. April d. A. Herved stillede dels betydelige direkte Tilskud af Forbundets Midler til Raadighed og dels yderligere $\frac{3}{4}$ af Provenuet af Toldforhøjelserne paa udenlandske Foderstoffer, samt $\frac{2}{3}$ af Foderstofcentralens Overskud. Den oprindeligt opretholdt Mælkepris paa 19 ctm. maatte ganske vist pr. 1. November f. A. nedsættes, men kun med 1 ctm. og ligger saaledes med 18 ctm. endnu meget væsentligt højere end i andre mælkeproducerende Lande.

Resultatet af Støtteaktionerne har for saa vidt der tilsigtedes en Omlægning af Produktionen fra Smør til Ost baade overtruffet og skuffet Forventningerne. Overtruffet er disse derved, at det lykkedes i Løbet af nogle faa Maaneder at gøre Landet praktisk talt selvforsynende med Smør. Skuffelsen ligger i, at Ostproduktionen i Virkeligheden ikke er bleven nævneværdigt berørt heraf, saaledes at man ligger med en Produktion, som det